

قبل از انجام هر فعالیت درمانی کودک باید از نظر عادات حس بینایی از سوی والدین و درمانگر مورد مشاهده و ارزیابی قرار گیرد.

برای مثال توجه به:

- حرکاتی که کودک در مقابل چشم های خود انجام می دهد.
- نگاه های پر از هیجان و طولانی کودک به اشیای در حال حرکت مثل اتومبیل، پاندول، درهای ریلی و نظیر آن.
- اسباب بازی هایی که کودک در مقابل چشم هایش حرکت می دهد.
- واکنش کودک در مقابل نورهای مختلف
- برخی حرکات کودک مثل چرخش، تکان خوردن، پرش و نظیر آن که گاه به مسیله بینایی کودک ارتباط دارند

اقدامات لازم برای کودکی که دارای حس بینایی پرکار (بیش حسی بینایی) است:

- سعی کنید در فضای زندگی کودک از نور های ملایم و غیر مستقیم استفاده کنید.
- وسایلی که سطح براق و درخشنده دارند مثل آینه که نور را منعکس میکند از محیط کودک حذف شود.
- در رنگ دیوارها از نوع ملایم آن استفاده شود.
- زمان هایی را برای گردش کردن در بیرون از منزل انتخاب کنید که نور ملایم است مثل بعدازظهرها.

اقدامات لازم برای کودکی که دارای حس بینایی کندکار (کم حسی بینایی) است:

- نور در محیط کودک زیاد باشد.
- نور اتاق کودک تند و درخشان بوده و نقاشی های دیوار روشن باشد.

• در محیط کودک محرک های بینایی از حیث رنگ، نور و حرکت وجود داشته باشد.

• در زمان هایی که بیرون از منزل نور آفتابی و شفاف و آسمان درخشنده است کودک به بیرون برده شود.

اقدامات لازم برای کودکی که دارای حس بینایی ناموزون است:

این گروه از کودکان بدون دلیل یا بدون وجود محرک خارجی شروع به دست کاری و تحریک چشم ها میکنند و گویا دنبال چیزی در فضا می گردند و یا بسیار به چیزی خیره می شوند. این گروه نیز بیشتر از آنکه توسط محرک های بینایی خارج از خود تحریک شوند توسط محرک های درونی تحریک می شوند. این تمرینات کمک میکند تا کودک به تدریج نسبت به محرک های درونی خویش بی اعتماد گردد

نقش والدین در تعدیل حس بینایی کودک مبتلا به اتیسم

مرکز جامع اتیسم دانشگاه علوم پزشکی تبریز
تهیه و تنظیم: پریسا جلیلی کارشناس گفتاردرمانی

او بخواهید قسمت های مختلف بدن شما را در آینه نشان دهد. این فعالیت ها باید خیلی آرام انجام شود تا کودک یاد بگیرد که می توان حرکات را بسیار آرام مشاهده نمود نه به صورت لرزان.

- هرگز اجازه ندهید کودک وقت زیادی را صرف نگرستن به محرک های درون خود بکند بلکه باید به تدریج یاد بگیرد تا به محرکهای بیرون خود با دقت نگاه کند و آن ها را مورد واری قرار دهد.

و برعکس در قابل محرک های بینایی بیرونی خود واکنش نشان دهد.

- کودک را تنها به حال خود رها نکنید. محیط کودک باید غنی از محرک های بینایی باشد تا کودک اقدام به تحریک عضو بینایی خود نکند.
- نباید اجازه داد کودک چشم هایش را دستمالی کند یا روی آن بزند چون با این کار کودک از درون تحریکاتی را به خود وارد میکند و جرقه ها یا پرده ای از نور را برای خود به وجود می آورد.
- در مقابل آینه ای که نور به آن تابیده شده (اتاق نیمه تاریک) حرکات های مختلفی انجام دهید تا کودک به آن توجه نشان دهد. این حرکات را می توانید روی کودک نیز انجام دهید همچنان که کودک خود را درون آینه نگاه میکند به اطراف بدنش دست بکشید تا آن قسمت ها را در آینه ببیند و نام قسمت های بدن را نیز بگوید. از